Maksaa Vähemmän ja Tappaa YSKÄN
HILL'S CASCARA BROMIDE QUININE
Ollut paras yskän parannus 20 vuotta —pulveri muodossa—vaarattomia, varmoja, ei opiaatteja—parantaa yskän 24 tunnissa—gripin 3 päivässä. Raha takasin ellei paranna. Katsokaa että saatte oikean laatikon jossa on punanen päällys ja Mr. Hillin kuva. Maksaa vähemmän, antaa enemmän, säästää rahaa.
24 pulveria 25 sentillä.
Kaikissa apteekeissa.

siellä entuudestaan tuttavia. Puolisen tuntia hyrrättyämme alas mäkeä, oli kyytimme lopussa.

Naputtelin "fräntini" ovella taasen.

"Well, well—how do you do?" äänteli sama paljaspäinen ukko taasen oven raosta riemuissaan, niinkuin olisi maksua tuovan velkamiehensä tavannut ovellaan, jolle koetteli mielistellä.

Minäkin selvitin, että yösijaa sitä nyt vain olisin vailla kaverini kanssa. Aamulla pääsisi taasen meistä erilleen ja ehkä ijäksi.

"That's right, that's right", vastasi hymyillen äijä, ja johdatti meidät omassa persoonassaan entiseen kämppääni. Kehotti peseytymään ja sitten illalliselle. Hyvin olivat puheliaalla tuulella entiset toverinikin.

Aamulla nousimme kaverini kanssa kukkojen 'kajuuttain' huutaessa kilpaa. Sonnustelimme itseämme taipaleelle. Meillä oli kaikki maallinen omaisuus matkassamme, käärö kummallakin. Nyt, kun tuli jalkapatikka eteen, päätimme vähentää kantamista. Vedimme kaikki päällemme, mitä suinkin saimme, ja loput heitimme illallisen ja yösijan edestä taloon, paitsi minun toista kenkäparia. Vedet tulevat vieläkin silmiini, kun muistelen vanhanmaan sarkahousujani, jotka piti heittää sinne.

Emme olleet vielä ehtineet kauas, kun se vanha saksalainen, entinen työtoverini, linkkasee jälkiimme, ja puistelee kaverini vanhanmaan paitaa toisessa kädessään ja minun sarkahousujani toisessa kädessään. Luuli meidän unohtaneen ne, joten toi ne perään.

Paasi oli kuullut saksalaisen huikailemiset ja tullut oveile katsomaan, että mikä sitä mölyyttää. Kun huomasi meidän olevan jo matkalla, vinkkasi luokseen — "Come 'ere, come 'ere."

Nyt se piru vaatii maksoa ruuasta ja kortteerista, arvelin toverilleni. — "Lähdetään liituamaan", esitteli hän.

"Eikö hiivatissa. Tanssitaan niinkauan kun on musiikkia, maksetaan, jos se on sitä vailla," vastasin ja lähdin takasin toverini hiiviskellessä perässä.

"Oh, you fools —" virnisteli äijä, "sitä syödäänkin vielä ennen lähtöä, pojat, ja sitten päästette 'händkaaralla' viisi mailia alespäin, jos ette ennen karkuun yritä."

Syötiinhän sitä sitten, ja "ookattiin" eineen päälle, eikä maksusta puhunut kukaan mitään. Housuni ja kaverini paita jäivät kumminkin taloon.

Käteltyämme ja kiitelyämme jatkoimme matkaamme. Kävelimme koko päivän rataa pitkin, ilman päämäärää. Olimme menossa — johonkin. Emme välittäneet, mihin. Haimme työtä. Tuli ilta, ja tuhannen kova pakkanen. Oltiin loppupuolella marraskuuta. Yösijaa emme raskineet ostaa; päättelimme katsella heinäsuovaa. Sellainen kumottikin jonkun matkan päässä. — Kaivoimme koloa suovan alle. Emme tietenkään arvanneet olla hiljaa, koska koirat nostivat helvetinmoisen metelin aivan toisella puolella kortteeriamme. Pienen ajan perästä kuului oven saranain kitinä ja — pamahdus. Suovan isäntä luuli varmaankin heinäin varkaita olevan läjällä, ja laski kuulan tulemaan sitä kohti. Otimme jalat allemme ja suovan turvissa pyyhkäsimme tielle, koirien saatellessa tarpeellisen matkan päässä perässämme.

Oli jo puolen yön seutu, kun näimme toisen läjän. Se sattui olemaan olkikasa. Tarkastimme ympäristön, ennenkuin rupesimme "petin" tekoon. Siihen olikin paljon helpompi kaivaa koloa kuin heinäsuovaan. Syvälle painauduimme läjän alle, vaan kylmä ei sittenkään antanut rauhaa; ja piti aina vähän väliä, puolinukuksissakin, kaivaa koloa lämpimikseen.

Aikaseen olimme taasen aamulla tiellä. Kävelimme koko päivän. Puolenpäivän seutuvilla paistoi aurinko tavattoman kuumasti. Olimme isolla aavikolla. Ihmisasuntoa ei näkynyt missään. Kuivasi kurkkua kauheasti. Ei minkäänlaista puroa tai lätäkköä. Kuiva aavikko vain silmän kantamattomiin. Kärsimme äärettömästi janosta ja uupumuksesta. Puoli kuuden tienoissa illalla tapasimme ratatyömiehiä (seksuunan). Pyysimme vettä. Heillä olikin pienoinen puinen tynnyrillinen jäävettä vaunulla. Emme voineet, emmekä tohtineetkaan juoda jäistä vettä kuin jonkun tipan kerrallaan, senverran vaan, että kurkkumme puhdistui tomusta. Vähän aikaa siinä istahdettuamme lähtivät miehet kotiaan ja ottivat meidätkin matkaansa. — Se olikin hyvä apu. Saimme taasen viitisen mailia kyytiä, vaikka kohta pitikin "pumpata" kovasti. Oli pienoista vastamäkeä koko matkan. Yösijan saimme sen ratavahdin (seksuuna-) miesten kämpän lattialla. Ei luistanut uni vielä siinäkään, sillä oli äärettömän kylmä taasen yöllä. Aamulla saimme alasmäkeen kyytiä ratatyömiesten muassa.

Kun olimme jonkun tunnin kävelleet viimeisen kyydin perästä, näimme pitkän ojelmuksen päässä junan vedenottopaikan. Lähemmäksi päästyämme huomasimme pienen lapsen leikkimässä keskellä rataa. Juna ulvahti takanamme, ojelmuksen päässä. Se lähti porhaltamaan suoralle tielle päästyään täydellä vauhdilla veden ottopaikkaa kohti — ja lapsi leikki keskellä tietä —!

Lähdimme juoksemaan niin kovasti kuin pääsimme, vaan juna läheni joutuummin. Olimme liian kaukana lapsesta. Veturista pääsi hätä-ulvahdus — toinen — kolmas —! Olimme kuin kivettyneitä, ehkä sadan jalan päässä, kun lapsi alkoi kontata yli radan. Veturi oli jo kohdallamme — lapsi poikittain toisen kiskon päällä — tu — tu — tu — mölisi koneen pilli; kaikki jarrut olivat päällä. Pitkä raskas juna luisti kiskoja pitkin sivutsemme. Näimme lapsen pyörivän matalaa ratapengertä alas.

Hän oli juuri kerinnyt yli radan, ratapölkyn päähän istahtamaan, kun junan vauhdista tuleva ilman paino paiskasi hänet pengertä alas — loukkaamatta.

Kone pysähtyi vasta vedenottopaikalle päästyä. Koneenkäyttäjä juoksi takasin katsomaan, miten lapsen oli käynyt. Lapsi itkeskeli vain vähäsen, kun yksi jarrumiehistä vei hänet lähellä olevalle ratavahdin asunnolle, josta hän oli päässyt tallustelemaan niin vaaralliselle tielle. Miten hän ymmärsi lähteä konttaamaan pois radalta, en osaa ajatellakaan. Olisikohan peljännyt meitä, kahta hoopoa, tai olisikohan ehkä ymmärtänyt peljätä lähestyvää, mölähtelevää, maata vapisuttavaa raskasta junaa —? Saimme jarrumiehen luvalla kiivetä tyhjään tavaravaunuun, ja niin saimme taasen kyytiä kaksi asemanväliä, jossa hiljennettiin senverran junaa, että pääsimme hyppäämään pois. Siellä sanoi jarrumies olevan työtä saatavissa.

Kävelimme neuvottuun suuntaan. Ensimäinen työmaa oli kivimurtimo. Pitkä irlantilainen työnjohtaja oli yksin vaunuilla (vanhoja rautatien tavaravaunuja oli miesten asuntoina). Hän otti meidät erittäin ystävällisesti vastaan.

Ettehän te ole italialaisia? sanoi hän, kun kysyimme työtä.

"Nosseri."

Katsokaas! — nyt vei hän meidät ikkunan luo, ja viittasi kädellään vuoren rinteelle, jossa työskenteli miesjoukkue. Toiset porasivat käsiporilla, toiset laskivat kivenlohkareita alaspäin pitkin sivuradan vartta valmiiksi vaunuihin pantaviksi; pari miestä häräsi ampumisvalmistuksissa, täytellen reikiä kiviruudilla, häräsivät kuin muurahaiset kekonsa ympärillä. — Katsokaas! tuolla on työmaa. Nuo miehet ovat kaikki "dago'ja", tottuneita kivimiehiä, muita ei saa sinne työhön. Se on vaarallinen työpaikka. Jyrkkä kallion seinä, niinkuin näette. Pieni pykälä, ehkä jalkaa, ehkä puoltajalkaa leveä. Sinne lasketaan köysillä pari miestä poraamaan — jos on tilaa, niin kolme, että käy joutuummin. Kun he ovat saaneet tarpeellisen määrän reikiä, nostetaan heidät ylös ja heidän tilalleen lasketaan "ampujat" tavaroineen. He lataavat ja tilkitsevät reijät. — Toinen nostetaan ylös, jälellejäänyt sytyttää tulilangat — hänkin nostetaan ylös — humahdus, ja vuoresta lohkeaa suuria möhkäleitä harmaata graniittia. Näette, pojat, nuo ovat tottuneita juuri tuohon työhön, ja heillekin tulee vahinkoita. Viikko sitten kuoli mies — ampuja — tapaturmaisesti. Oli sytyttänyt kaikki reijät, noin 14—15 reikää, ei pitänyt kiiretä ylösnousulla, katseli työtään, että kaikki oli tehty — niin näytti meille tänne alas. Lienecekö ollut viallinen tulilanka? Oliko pannut liian lyhyen tulilangan — ne tulevat niin kovin rohkeiksi, ovat liian varmoja taidossaan. Kun hän riippui ilmassa ylösmenossa, laukesi yksi panos ensin, ja heti jälkeen toiset; kädet ehkä löysäsivät micheltä. Kristoksi puhuttelimme häntä — ja hän tuli kivien kanssa alas. — Lähetin neljä toveriaan viemään ruumista Miles Cityyn.

Ette halua työskennellä tuolla — heidän kanssaan! Tässä lähellä, puoli toista mailia itään, on norjalainen "extra-kängi". Hyvin sopiva työnjohtaja. Saatte varmasti sieltä työtä. — Vai suomalaisia — hm! — Sanokaa, että kävitte täällä, "so long, boys!" — — —

Miehet tuleskelivat juuri illalliselta, kun saavuimme "norjalaiselle extra-kängille." kysäsin ensimäiseltä micheltä paasia. Hän neuvoi vaunuun — Frank! täällä on pari maamiestäsi. Frankiksi kutsuttu tuli kättelemään oikein härmän malliin ja rakkaalla suomenkielellä neuvoskeli meitä, vanhanmaan kolloja, miten sitä pitäisi käyttäytyä jne. Käski kysyä työtä ruotsiksi. — "Juu!" suomalaisille on aina työtä! Menkäähän, pojat, nyt syömään, ennenkuin korjaavat ruuan pois. Varusmestari laittaa sillä aikaa yösijat valmiiksi — tuota! — haluaisitte varmaan päästä Frankin kanssa samaan vaunuun? — Hyvä!

Nyt kelpasi taasen ruoka. En ollut syönyt näinä päivinä mitään, vaikka varustimmekin itsemme eväillä lähtiessämme. Ei ollut ruokahalua. Huolet pakkasivat vaivaamaan vanhanmaan poikaa. Kun pääsin pöydän ääreen, en jouttanut odottelemaan puhtaita lautasia, täytin toisen miehen astiat, joka juuri pääsi pois tieltä. Pistelin hyvällä ruokahalulle, toisten vilkuttaessa ja hyristessä, tietenkin huvitettuina ruokahalustani.

Tässä työpaikassa oli ruotsini usein hyvään tarpeeseen, vaikka suurin osa miehistä olikin norjalaisia, pääsin pian selville ruotsin ja norjankielen eroavaisuudesta, joten pärjäilin pois tiehensä.

Sanoin jo, että suurin osa oli norjalaisia. Loput olivat "austrialaisia", amerikalaisia, ruotsalaisia ja kolme suomalaista. "Japsia" ei ollut yhtään joukossamme, joten kun kerran olin pesemässä vaatteitani joen rannalla, pyysi eräs amerikalainen pesemään hänenkin vaatteensa. Sovimme kaupoista ja niin rupesin "runnaamaan laundrya" sunnuntaisin. Sain 10 senttiä kappaleesta, oli mitä oli, sukista ja kaikesta. En ollut käynyt laundry-koulua, joten konstini olivat hyvin yksinkertaiset.

Lainasin sinkkisen pesupunkan varusmestarilta, löin sinne vaatteet, täytin punkan vedellä, ja panin tavaran kiehumaan. Jonkun aikaa hämmennettyäni "keittoa" kepillä, nostin vaatteet kuivamaan. Kuivattua "viikailin" pyykkini koreasti ja vein pestyt vaatteet papereihin käärimättä omistajilleen ja perin maksun. Laskin lantit härmäläisiksi markoiksi ja säästin.

Tienestiä alkoi kertyä joka sunnuntaille. Tykkäsivät työstäni, ei ollut kilpailijaa. Peseskelin pyykkiä jokaisena koreana sunnuntaina kolmisen kuukautta, vaan sitten amerikalaistuin jo niin, että "kuittasin laundry"-työn.

Oli kevätpuoli. Aurinko paistoi erinomaisen lämpimästi. Teimme kävelyretkiä vuoristoon sunnuntaisin erään norjalaisen räätälin kanssa, josta olin saanut hyvän toverin. Yleensä kaikki miehet olivat erittäin ystävällisiä keskenään. Yksi norjalainen poika ei kumminkaan tykännyt minusta. Syytä en tiennyt miksi hän vihasi minua, vaan aina hän katseli karsaasti, kun vastaan tuli. En halunnut riitaa, joten välttelin häntä niin paljon kuin mahdollista, vaan aina hän löysi tilaisuuden näykkiä ja piruilla minulle. Puhuin Frankille hänestä. — Jos se ei heitä sinua rauhaan, niin lyö sitä pirua ja lyö lujasti. Jos sen veli tulee sen puolesta, niin luota minuun.

Olimme pojan kanssa yksiä kokoa, vaikka hän olikin koko joukon hoikempi minua.

Kerran sitten, eräänä sunnuntai-aamuna, eineeltä tultuamme tuli hän taasen nenäni alle "tituuta" tanssimaan. Nyt suutuin. Nyppäsin äkkiä kiinni häneen, kohotin koko poikaressun ylös lattiasta ja paiskasin hänet arkun ja seinän väliin niin lujaan, ettei päässyt omin neuvoinensa pois sieltä. Siellä näyttotutin hänet, että jos ei heitä minua rauhaan, niin käypi seuraavalla kerralla hullummasti. Meistä tuli hyvät toverit. Koko ajalla en huomannut mitään vilppiä hänessä, vaikka ensimältä pidinkin silmällä hänen touhujaan.

Aika kului mitään erinomaisempaa tapahtumatta huhtikuun puoliväliin, jolloin heitin koko kängin ja menin takasin mainikämpille.

Se on ominaista jokaiselle tähän maahan tulleelle, että mihin on tullut ensin Suomesta, pakkaa se paikka vetämään takasin, vaikka kuinka usein lähtisi sieltä. Niin kävi minullekin pari kertaa. Pysähdyin nyt sinne pariksi vuodeksi. Hommasin perheenikin sinne Suomesta.

Tällä kertaa täytyi yrittää kaivantoon työhön, sillä nyt oli perheeni huolehdittavanani täällä, joka otti enemmän nyt, kuin tähän asti Suomeen huolehtiminen. Sinne kun lähetti parikymmentä dollaria kuussa, oli se siellä satakunta markkaa, iso raha siihen aikaan. Terveyteni ei kestänyt kumminkaan kaivosilmaa, vaan jouduin sairastamaan "reumatismia". Se olikin tällä kertaa jo niin painunut sisälle, sydämeen asti, että lääkärit (suomalainenkin) odottivat vain lähtöäni "autuaitten metsästysmaille". Paranin siitä kumminkin puolen toista kuukautta makoiltuani. En uskaltanut enään kaivantoon. Olin miettinyt pääni ympäri, että millä elättää perheensä?

Kerran, terveenä ollessani, olin käynyt hautausmaalla. Siellä oli satoja hautoja ilman taulua, suomalaistenkin. Nyt juolahti mieleeni, että rupean tekemään hautatauluja lankusta ja maalaan niitä tilausten mukaan —.

Kuljin talosta toiseen, mistä tiesin miehen tai jonkun muun kuolleen. Työtä sainkin ensi päivänä niin paljon, että arvelin olevan kuukauden päiviksi ahertamista.

Tein työtä kevähdyksen edestäkin. Asuimme kahdessa huoneessa toista pidin verstaanani. Hautatauluja syntyi kuin itsestään. Tilauksia tuli niin paljon, että otti koko talven niitten valmistaminen. Olihan satoja kaivosuhreja, joitten haudat olivat vailla jotain merkkiä. Toisia kuoli harva se päivä. Olin löytänyt tarpeellisen työ-alan, vaikkakaan sillä ei rikastunut, pysyihän velkaantumatta. Sain perheelleni ruokaa.

Kevään tullen olin tervehtynyt. Teeskentelin yhtä ja toista vielä vuoden sillä paikkakunnalla. Pyhinä avustelin pappia pyhäkoulun pidossakin. Toimitin vielä kaiken muun sivutoimena papin kanssa pienoista viikkolehteäkin jonkun aikaa, joka kuitenkin kuoli kannatuksen puutteessa. Vihdoinkin olin saanut kylläni siitä kylästä. Päätin lähteä hakemaan parempia markkinoita kävivarsilleni. Läksin kuuluisaan Butteen.

Eräänä iltapäivänä saavuin perille, neljä päivää hoopoiltuani. Sain heti työn alallani — neljä ja puoli dollaria päivältä. Sinne vedin perheenikin heti, kun vain sain niin paljon tienatuksi. Buttessa asustin vähän yli kaksi vuotta.

Tuli sitten paniikki-kevät. Maalarisapoissa, joissa tavallisuudessa työskenteli 25—35 miestä ympäri vuoden, oli nyt työtä 1—2 miehelle. Jouduin työttömäin armeijaan. En ollut osannut säästää työssä ollessani, joten nyt oli taasen lähdettävä muualle nahkaansa kaupalle. Sain toisen kohtalotoverin mukaani, ja niin tultiin lännelle, ensin Seattleen, josta myöhemmin muutin Tacomaan.

Täällä olen ollut kymmenisen vuotta, enemmän aikaa kuin missään muualla yhdellä paikalla eläissäni, ja eiköhän sitä tänne mahtane vanhetakin. Alan olla jo liian lihava hoopoilemaan, ja kun täältä ei myydä pilettiä vähittäismaksolla, niin kuin kaikkea muuta tavaraa, niin täytyy olla ja pysyä tacomalaisena, jos ei vaan tule muuttoa Seattleen, johon pääsee vähillä kustannuksilla.

Jussin kaima.

PARANTUKAA luonnon avulla

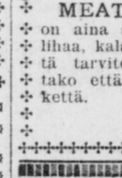

Kiinalaiset luonnon-kasvis-kotiparannus keinot parantavat onnistuneesti reumatismia, munuais-, vatsa-, veri- ja rakkotauteja, heikkoutta, naisten tauteja ja monia muita miesten ja naisten tauteja.
M. HEE WO CHINESE MEDICINE COMPANY
208 James St., Seattle, Washington
Perustettu vuonna 1903.

San Franciscon
S. S. O:n Näytelmäseura esittää talollaan—20 Flint St.
Sunnuntaina Maaliskuun 24 p:nä
kello 6:30 illalla
"NUORI LUOTSI"
Kansannäytelmä neljässä näytöksessä, viidessä kuvaelmassa.
Kirj. Yrjö Weijola.
LOPUKSI TANSSIA!!! Sisäänpääsy 40 senttiä
Huom! Seuraava kappale on "HEVOSPAIMEN".

Musikaalisne ILLATSUN
antaa
SEATTLEN
S. S. O. No. 5:n SEKAKÖÖRI
Sunnuntaina Maaliskuun 24 p:nä
OHJELMA UUTTA JA ARVOKASTA, josta mainittakoon kööri-, duetto- ja soololaulua, soittoa orkesterilta, viulusoolo, kuvaelma, pukutanssi, y.m., y.m.
Alkaa kello 8:30 illalla.
Sisäänpääsy 35 senttiä. LOPUKSI TANSSIA!!!

SUURI SUOMALAINEN KANSANKOKOUS
San Franciscossa, Cal.
KUTSUTAAN KOOLLE ENSI
Sunnuntaina 24 p:nä Maaliskuuta
kello 2 iltapäivällä, keskustelemaan nykyisistä Suomen asioista ja Yhdysvaltain suhtautumisesta niihin sekä ponsien lähettämisestä Yhdysvaltain presidentille. Kokous pidetään Työväen Haalilla, 20 Flint Street.
—Komitea.

Hannan ilmotuksia

Kalle Hautamäki
Ensiluokan
RÄÄTÄLILIIKE
valmistaa uudet pukunne ja vanhat silitetään kohtuushinnoilla.
HANNA, WYOMING.

ALLEN'S
MEAT MARKETISSA
on aina saatavana ensi luokan lihaa, kalaa ja vihanneksia. Niitä tarvitessanne älkää unhoittako että minäkin runnaan liikettä.
A. S. Allen.

JOONAS LYNN
Asiamies vanhimman suomalaisen liikkeen valmistamille puvuille.
Huom.! Union liike. Hinnat ehdottomasti halvimmat.

Sampo Bottling Works
valmistaa maukkaimmat marja mehuJuomat koko Wyomingissa.
HENRY KUOPPALA,
omistaja.
HANNA, WYOMING.

Parhaat Leivät
korput, keekit ja kukikset valmistaa
Hanna Bakery
ALFRED POLLARI
omistaja.
Box 258. Hanna, Wyo.

Tarkastakaa Toverin ilmoitusosastoa.

Työlaiset!
Tehkää ostoksenne kaupasta, jonka omistaa, johtaa ja kontrolleeraa työläiset. Varastot täydelliset, hinnat kohtuulliset, kohtelu hyvä.
TYÖMIESTEN KAUPPA YHTIÖ,
ROCK SPRINGS, HANNA, SUPERIOR, WYO.

SAMPO
Osuuskauppa, Hanna, Wyoming
TYÖLÄISTEN OMA KAUPPA — PITÄÄ VARASTOSSAAN VAIN ENSILUOKKAISIA RUOKATARPEITA — EI VARASTETA PUNNITUKSESSA.
Hyvä valikoima miesten, naisten ja lasten vaateustarpeita ja eritotenkin kenkiä. Myy halvimmilla hinnoilla "Universal" keitto- ja lämmitysuuneja ja kaikenlaisia huonekaluja.
Alimmilla hinnoilla heiniä ja rehutavaraa
JOKAISTA OSTAJAA KOHDELLAAN TUNNOLLISESTI JA TÄSMÄLLISESTI.
Tehkää kaikki ostokset **omassa kaupassanne**, sillä siten ennen kaikkea hyödytätte itseänne; ostoksista koituva voitto jaetaan näet takaisin ostäjille kunkin vuoden loputtua.
TYÖLÄISET, ÄLKÄÄ ENÄÄ HYÖDYTTÄKÖ YKSITYISIÄ, VAAN TOIMIKAA AINA JA JOKA ASIASSA VAIN OMAKSI HYÖDYKSENNE!
SAMPO OSUUSKAUPPA

Isänmaallisuus-leipää
ovat erillaisista jauholajeista valmistettuja leivoksia ja ovat yhtä hyvin hyvänmakuisia. Käyttäkää—
CRESCENT
KAKSINKERTAISESTI VAIKUTTAVAA
NOSTATETTA
saadaksenne hyviä tuloksia. Tasainen ja voimallinen vaikutus nostattaa täydellisesti jokaisen osan karkeasta jyvätaikinasta, tehden kuohkeita ja hyvänmakuisia sotaleipiä, keekejä ja leivoksia.

TERVEELLISTÄ LEIPÄÄ.
1½ kuppia maitoa.
1 kuppi jauhoja.
2 kuppia graham-jauhoja.
1 teelusikallinen suolaa.
1 ruokalusikallinen Mapleine siirappia.
3 teelusikallista Crescent nostatejauhoja.
Anna seisoa yhden tunnin. Tämä tekee yhden kakun hyvän makuista leipää.

Myytävänä kaikilla kauppiailla —ei mitään hinnan ylennystä tai määrän vähentämistä—
25c
täysi pauna.

Jos olette
Kipeä
Pyytäkää VAPA LÄÄKE KIRJA No. 5.
Jossa yli 25 erilaista miesten ja naisten tauti, on selitetty, sekä täydellinen luettelo suomalaisista lääkkeista. Lähettäkää taudin nimi eli taudin oireet ja me esitämme teille mikä lääke olisi tilattava, lääkkeen hinnan y. m.
(Lääkkeet eivät ole patenttilääkkeitä vaan Jos suomalaisia lääkkeitä.)
(Tämän kirjan saatte vapaasti, ja pitäisi olla jokaisen suomalisen kodissa, sillä ette tiedä, koska tarvitsette sitä.... Varokaa humbuuki lääkkeitä ja humbuuki tohtoria.....
——Lignell'in Apteeki on suurin——
——suom. Apteeki Yhdysvalloissa——
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.